

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico milite, qui daemones esse non credens, per necromaticum
illos vidit cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

monis, neque mihi satisfactum fateor, nisi eadem uincibus declares exemplis. CAESARIUS : Dæmones esse, multos esse, malos esse, plurimis tibi exemplis poterō probare.

CAPVT II.

Miles quidam Henricus nomine, de castro Falkenstein oriundus, pincerna fuit Cæsarij monachi nostri, tunc Abbatis Prumiæ, & sicut eodem Cæsario recitante didici, cum iam dictus miles damones esse dubitaret, & quicquid de illis audiret vel audisset, quasi friuolum reputaret, quendam clericum, Philippum nomine, in necromantia famosissimū accersuit, & ut damones sibi ostenderet cum multa instantia petiuit. Cui cum ille responderet, visio dæmonum horribilis est, periculosa est, neque hos omnibus expedit videre: cum miles nimis importunè instaret, adjecit: Si securum me feceris, quod neque à cognatis siue ab amicis tuis quicquā mihi ex hoc mali eueniet, si fortè à dæmonibus deceptus vel territus laesus fueris, acquiescam tibi. Et fecit eum securum. Die quadam tempore meridiano, eo quod tunc maiores habeat vires dæmonium meridianum, Philippus militem in quoddam biuium duxit, gladio illum circumcircinavit, circuli legem infra circulum posito prædixit, & ait: Si aliquod membrorum tuorum extra hunc circulum ante meum reditum extēderis, morieris, quia mox à dæmonibus extractus peribis. Monuit etiam, ut nihil perentibus daret, nihil promitteret, nec se signaret. Et adjecit: Multis modis te dæmones tentabunt & terrebut, nec tamen tibi nocere poterunt, si mandata mea custodieris, discessitque ab eo. Solo sedente illo in circulo, ecce vidit contra se venientes inundationes aquarū, deinde audit grunitus porcorum, flatus ventorum, & alia fantasmata his similia multa, quibus illum dæmones terrere moliebantur. At quia iacula præuisa minùs feriunt, contra hæc a semetipso confortatur, nouissimè verò contemplabatur in nemore vicino quasi vmbra humanam, terram, summitatem arborum ascenden-

R

tem,

tem arborum accedentem, quæ ad ipsam propinquabat. Et intellexit statim, quia diabolus esset, ut fuit, qui ut circum attigit, stetit, & quid sibi vellet militem interrogauit. Erat autem quasi magnus vir, imò maximus & nigerrimus, veste subnigra intus, & tante deformitatis, ut in eum miles respicere non posset. Cui sic ait: bene fecisti veniendo, ego enim videre te desideravi. Ad quid? inquit: & ille: Multa de te audiui: Respondere diabolo: Quid de me audiuisti? Subiecit miles, Pauca bona, & multa mala. Ad quod diabolus: Sepe me iudicant & condemnant homines sine causa: ego nemini nocui, neminem lædo nisi prouocatus: Philippus magister tuus, bonus amicus meus est, & ego illius, quare si vnquam illum offenderim. Ego facio, quod illi placet, & ipse mihi in omnibus obtemperat: vocatus ab illo, modò huc veni ad te. Tunc miles: Vbi fuisti quando te vocauit? respondit dæmon: Tantum ex illa parte maris fui, quantum ab hoc loco distat vsque ad mare, & ideo iustum est, ut in aliquo munere laboribus meis respondeas. Cui miles: Quid vis? respondit ille: Volo & rogo, ut des mihi palliũ tuũ: dicente milite: Non tibi dabo: poposcit cingulum, deinde ouem vnã de grege: quæ cum omnia negaret, nouissimè gallum domus eius petiuit. Cui cum diceret: Quid opus habes gallo meo? respõdit dæmõ: ut cãter mihi. Et ille: Quomodo caperes eũ, respõdit iterũ dæmõ: Nõ solliciteris de hoc, tu tantũ da mihi illũ. Tunc miles, ego nihil dabo tibi, & adiecit: Dic mihi vnde est tibi tanta sciẽtia? dixit dæmõ, nihil fit mali in mũdo quod me lateat: & ut hoc scias verũ esse, ecce in tali villa & in tali domo virginitatẽ tuã perdidisti, ibi & ibi peccata illa & illa cõmisisti. Et non potuit cõtradicere miles quin verũ diceret. APOLLON. Nõ puto quin miles aliquando eadẽ confessus fuerit peccata, quomodo ergo scire potuit diabolus confessã?

CÆSARIVS: Quia cum voluntate iterum peccandi miles confessus fuit, diaboli scientiam in nullo minuit. APOLLONIVS: Placet quod dicis, quia idem dixisse te recolo distinctione tertia, capitu. q. sexto.

CÆSAR.

CAESARIVS: Cumque rursum diabolus nescio quid postulareret, & ille dare renueret, quasi eum rapere vellet & extrahere, manum contra eum extendit, atque in tantum terruit, vt retrorsum cadens clamaret. Audita eius voce, Philippus accurrit, in cuius aduentu fantasma mox disparuit. Ab illa hora miles idem semper pallidus fuit, natiuum colorem nunquam recuperavit, emendatius viuens, & damones esse credens. Non est diu quod defunctus est.

CAPVT III.

E Odē tēpore sacerdos quidā stolidus eundē Philippum rogauit, atque remunerauit, vt sibi damones ostēderet. A quo cū fuisset, modo supra dicto, in circulo positus & instructus, a diabolo territus & extractus est, atque ita, antequā adueniret Philippus, cōfractus, vt tertia die moreretur, cuius domū Walramus de Lutzelinburg confiscauit. Ego eundē Philippū vidi, qui āte paucos annos, procurāte, vt creditur, magistro & amico suo diabolo, occisus est.

CAPVT IV.

Retulit mihi bonæ memoriæ monachus noster Godeschalvus de Volm unsteine, quod filere non debeo. Cū die quadam rogaret prædictum Philippum, vt aliqua sibi recitaret de arte sua mirabilia. Respondit ille: Dicam vobis rem facis mirabilem, temporibus meis apud Tolerum veraciter gestam. Cū plures ex diuersis regionibus scholares in eadem ciuitate studerent in arte necromantica, iuuenes aliqui de Svvevia & Baioaria stupenda quadam & incredibilia a magistro suo audientes, & vtrumnam vera essent probare volentes, dixerunt illi: Magister, volumus vt ea quæ doces, oculo tenus ostendas, quatenus aliquem ex studio nostro fructum capiamus. Quos cū auerteret, & non acquiesceret, quod natio illa gens sit mirabilis, hora idonea in capum illos duxit, gladio circa illos circulum fecit, inens sub interminatione mortis, vt infra circulum se cōhiberēt, & ne aliquid rogātib. darēt, vel ab offerētibus reciperent præcepit. Secedēs ab eis paululū,

demon-